

במעשי הנסים
של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

ניסי אליהו הנביא זכור לטוב, ואלישע
הנביא זכור לטוב קריאת הפסוקים פותחת
שערים לפעול ישועות מה' יתברך

יום שני

מעשי הנסים

של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

מזון אליהו ע"י העורבים
(יז, יז)

וְהָיָה, מִהַנֶּחֱל תִשָּׁתָּהּ; וְאֵת הָעֹרְבִים צִוִּיתִי,
לְכַלְכֵּלָךְ שֵׁם, וַיִּלְךְ וַיַּעַשׂ, כְּדַבַּר יְהוָה; וַיִּלְךְ,
וַיֵּשֶׁב בְּנֶחֱל כְרִית, אֲשֶׁר, עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן,
וְהָעֹרְבִים, מִבָּאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בְּבֹקֶר,
וּלְחֶם וּבָשָׂר, בְּעָרֵב; וּמִן הַנֶּחֱל, יִשְׁתָּהּ:

בשרד מרים

מעשי
הנסים

ליום ישראלי

גם כד הקמח וצפיהית השמן

(י, יד-טז)

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּד הַקֶּמַח
לֹא תִכְלֶה, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן, לֹא תִחָסֵר: עַד
יוֹם תֵּת יְהוָה, גִּשְׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְתִלְךָ
וְתַעֲשֶׂה, כְּדַבַּר אֱלֹהֶיךָ; וְתֹאכַל הִיא וְהוּא
וּבֵיתָהּ, יָמִים, כֹּד הַקֶּמַח לֹא כִלְתָהּ, וְצִפְחַת
הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵר כְּדַבַּר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
אֱלֹהֶיךָ:

החייאת בן האלמנה

(יז, ט, כא-כג)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶיךָ, תִּנְיֵ לִי אֶת בְּנִי; וַיִּקְחֵהוּ
מִחֵיקָה, וַיַּעֲלֵהוּ אֶל הָעֵלְיָה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב
שָׁם, וַיִּשְׁכְּבֵהוּ, עַל מִטָּתוֹ, וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה,
וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי הַגַּם עַל הָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר
אֲנִי מִתְגֹּדֵד עִמָּה הַרְעוֹת, לְהַמִּית אֶת בְּנִי,
וַיִּתְמַדַּד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וַיִּקְרָא אֶל
יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי, תִשָּׁכַח נָא נַפְשׁ
הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבוֹ:

ליום ישדערתך

יום
שני

בשדד מזים

יֵרֵד הָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְאָכַלְתָּ הַקֹּדֶבֶן וְהַמִּים

(יה, לא-לט)

וַיִּקַּח אֱלֹהֵינוּ, שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַבְנִים, כַּמְסֹפֵר,
שִׁבְטֵי בְנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל יְהִי שֵׁמֶךָ. וַיִּבְנֶה אֶת
הָאַבְנִים מְזֻבָּחַ, בְּשֵׁם יְהוָה; וַיַּעַשׂ תְּעֵלָה,
כְּבֵית סֹאתִים זֹרַע, סָכִיב, לְמִזְבֵּחַ. וַיַּעֲרֹךְ, אֶת
הָעֵצִים; וַיִּנְתַּח, אֶת הַפֶּר, וַיִּשֶׂם, עַל הָעֵצִים.
וַיֹּאמֶר, מִלֹּא אַרְבַּעַה כַּדִּים מִיָּם, וַיִּצְקוּ
עַל הַתְּעֵלָה, וְעַל הָעֵצִים; וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ,
וַיֹּאמֶר שִׁלְשׁוּ וַיִּשְׁלְשׁוּ וַיִּלְכוּ הַמַּיִם, סָכִיב
לְמִזְבֵּחַ; וְגַם אֶת הַתְּעֵלָה, מִלֹּא מַיִם, וַיְהִי
בְּעֵלוֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׂ אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר,
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל, הַיּוֹם
יִזְדַּע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ;
וּבְדַבְרְךָ עָשִׂיתִי, אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָנְנִי
יְהוָה, עָנְנִי, וַיִּדְעוּ הָעַם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה
הָאֱלֹהִים; וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לִבְּם, אַחֲרַנִּית
וְתִפֹּל אֵשׁ יְהוָה, וְתֹאכַל אֶת הַתְּעֵלָה וְאֶת

בְּשֵׁרֵךְ מִיָּדִים

מַעֲשֵׂי
הַנִּיִּסִּים

לְיָדֵם יִשְׂרָאֵל

הַעֲצִים, וְאֵת הָאֲבָנִים, וְאֵת הָעֵפֶר; וְאֵת הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּתְּעֵלָה, לַחֲכָה, וַיֵּרָא, כָּל הָעַם, וַיִּפְּלוּ,
עַל פְּנֵיהֶם; וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים:

הוֹרֵדָה הַגֶּשֶׁם בַּתְּפִילָה

(ד, טא-מז)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָאָב, עֲלֵה אֶכְל וּשְׂתֵה:
כִּי קוֹל, הַמּוֹן הַגֶּשֶׁם וַיַּעֲלֵה אַחָאָב, לְאֶכְל
וּלְשִׂתוֹת; וַאֲלֵינוּ עֲלֵה אֶל רֹאשׁ הַכְּרָמִל,
וַיִּגְהַר אֶרְצָה, וַיֵּשֶׁם פְּנֵינוּ, בֵּין בְּרֹכּוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל נַעֲרוֹ, עֲלֵה נָא הַבֵּט דְּרֹךְ יָם, וַיַּעַל וַיִּבֶט,
וַיֹּאמֶר אֵין מְאוֹמָה; וַיֹּאמֶר, שֶׁב שְׁבַע פְּעָמִים
וַיְהִי, בְּשֹׁבְעִית, וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָב קָטְנָה כִּכְף
אִישׁ, עֲלֵה מַיִם; וַיֹּאמֶר, עֲלֵה אָמֹר אֶל אַחָאָב
אָסֹר וְרֵד, וְלֹא יַעֲצֹרְכָה, הַגֶּשֶׁם:

אכילה ע"י מלאך ארבעים יום

וארבעים לילה ללא אכילה ושתייה

(יט, ה-ה)

וַיִּשְׁכַּב, וַיִּישָׁן, תַּחַת, רֹתֵם אֶחָד; וְהִנֵּה זֶה
מֵלָאךְ נֹגַע בּוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֶכּוֹל, וַיִּבֶט,

וְהָיָה מִרְאֲשֵׁתָיו עֲגַת רִצְפִים וְצִפְחַת מַיִם;
 וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת, וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּשֶׁב מִלְאֲךָ
 יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַע בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל: כִּי
 רַב מִמֶּךָ, הִדְרָךְ, וַיִּקָּם, וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה; וַיִּלָּךְ
 בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה, עַד הָרַח הָאֱלֹהִים, חֹרֵב:

התגלות ה' לאליהו

(י"ט, ט"ז, י"א - י"ג)

וַיָּבֹא שֵׁם אֵל הַמְּעֵרָה, וַיִּלֶּן שָׁם; וְהָיָה דְבַר
 יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהִי,
 וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמַּדְתָּ בְּהַר לְפָנַי יְהוָה, וְהָיָה
 יְהוָה עִבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים
 וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לְפָנַי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה;
 וְאַחַר הַרוּחַ רֵעַשׁ, לֹא בְרֵעַשׁ יְהוָה וְאַחַר
 הַרֵעַשׁ אֵשׁ, לֹא בְאֵשׁ יְהוָה; וְאַחַר הָאֵשׁ, קוֹל
 דְּמָמָה דַּקָּה וַיְהִי כְשִׁמְעַ אֱלֹהִי, וַיִּלְט פָּנָיו
 בְּאֲדָרְתוֹ, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְּעֵרָה; וְהָיָה
 אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה לָּךְ פֹּה אֱלֹהִי:

בשרד מרים

מעשי
הנשים

ליום ישועות

הניצחון על אדם

(ב, יג, כא)

וְהִנֵּה נֹכֵיחַ אֶחָד, נֹשֵׂא אֶל אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְאִיתָ אֶת כָּל הַהֲמוֹן
הַגָּדוֹל הַזֶּה; הֲנִנִי נִתְּנוּ בַיָּדָךְ הַיּוֹם, וַיִּדְעָתָ כִּי
אֲנִי יְהוָה. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּךְ אֶת הַסּוֹס
וְאֶת הָרֶכֶב, וְהִכָּה בְּאָרֶם, מִכָּה גְדוֹלָה:

הנבואה על אחאב וקיומה

(כא, יז-יט/כב לו-לח)

וַיְהִי, דְבַר יְהוָה, אֶל אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי, לֵאמֹר
קוּם רֵד, לְקַרְאֵת אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּשֹׁמְרוֹן; הִנֵּה בְּכַרְם נְבוֹת, אֲשֶׁר יָרַד שָׁם
לְרֵשֶׁתוֹ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה,
הֲרַצְחֹתָ, וְגַם יָרֵשֶׁתָּ; וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה
אָמַר יְהוָה, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַכְּלָבִים אֶת
דָּם נְבוֹת, יִלְקֹוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמְךָ גַּם אַתָּה.
וַיָּמַת הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן; וַיִּקְבְּרוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ, בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בְּרִכַּת
שֹׁמְרוֹן, וַיִּלְקֹוּ הַכְּלָבִים אֶת דָּמוֹ, וְהַזְנוֹת,
רָחֲצוּ כְדַבַּר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

הנבואה על אחזיה וקיומה

(ב,א-ד,טז-יז)

וּמִלֶּאךָ יְהוָה, דְּבַר אֵל אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי, קוּם
עָלֶיךָ, לִקְרֹאת מִלְּאכֵי מֶלֶךְ שְׁמֵרוֹן; וְדַבֵּר
אֲלֵהֶם הַמְּבֹלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם
הַלְכִים לְדֹרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן
וְלָכֵן, כֹּה אָמַר יְהוָה, הַמָּטָה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם
לֹא תִרָד מִמֶּנָּה, כִּי מוֹת תָּמוּת; וַיֵּלֶךְ, אֱלֹהֵי.
וַיָּמַת כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ, וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם תַּחֲתָיו:

הריגת השד וחמישיו ע"י אש מן השמים

(ב,א,י)

וַיַּעֲנֶה אֱלֹהֵינוּ, וַיִּדְבַר אֵל שֹׁר הַחֲמֻשִׁים, וְאָם
אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי, תִּרָד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
אֶתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ; וְתִרָד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ:

בקיעת הירדן ע"י אליהו

(ב,ב,ה)

וַיִּקַּח אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם,
וַיַּחֲצוּ הַנָּהָר וְהַנָּהָר; וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם, בְּחַרְבָּה:

בשדר מרים

מעשי
הנביאים

ליום ישר צדק

עליית אליהו בסעדה לשמיים

(בב,יא)

וַיְהִי, הַמָּה הַלְכִים הַלֹּךְ וְדַבֵּר, וְהִנֵּה רֶכֶב
אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם; וַיַּעַל,
אֱלֹהֵינוּ, בַּסַּעֲדָה, הַשָּׁמַיִם:

חציית הירדן ע"י אלישע

(בב,י"ד)

וַיִּקַּח אֶת אֲדָרֶת אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר נִפְלָה מֵעָלָיו,
וַיִּכֶה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר, אֵיךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵינוּ; אֵף הוּא וַיִּכֶה אֶת הַמַּיִם, וַיִּחְצוּ הַנָּהָר
וְהַנָּהָר, וַיַּעֲבֹר, אֱלִישָׁע:

המתקת המים ע"י "מלח"

(בב,י"ט-כב)

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֵל אֱלִישָׁע, הִנֵּה נָא
מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב, כַּאֲשֶׁר אֲדַנִּי רָאָה; וְהַמַּיִם
רָעִים, וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת וַיֹּאמֶר, קָחוּ לִי צִלְחִית
חֲדָשָׁה, וְשִׂימוּ שָׁם, מֶלַח; וַיִּקְחוּ, אֵלָיו וַיֵּצֵא
אֵל מוֹצָא הַמַּיִם, וַיִּשְׁלֹךְ שָׁם מֶלַח; וַיֹּאמֶר
כֹּה אָמַר יְהוָה, רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה

מִשָּׁם עוֹד, מוֹת וּמִשְׁכָּלֶת וַיִּרְפוּ הַמַּיִם, עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, כַּדְּבַר אֱלֹהֵי שָׁע, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

גַּם הַדּוֹבִים וְהַיַּעַר

(ב,ב,בג-כד)

וַיַּעַל מִשָּׁם, בֵּית אֵל; וְהוּא עָלָה בְּדָרְדָר,
וַנְּעָרִים קִטְנִים יֵצְאוּ מִן הָעֵיד, וַיִּתְקַלְסוּ בוֹ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ, עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח וַיִּפֹּן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵם, וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּי
דְבָיִם, מִן הַיַּעַר, וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם, אַרְבַּעַיִם
וּשְׁנַיִ ילָדִים:

מִלְּוֵי הַנַּחַל לֹא גִשֵׁם

(ב,ג,טז,יז,כ)

וַיֹּאמֶר, כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנַּחַל הַזֶּה,
גְּבִיִם גְּבִיִם כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, לֹא תִרְאוּ רוּחַ
וְלֹא תִרְאוּ גִשֵׁם, וְהַנַּחַל הַהוּא, יִמְלֵא מַיִם;
וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמְקַנִּיכֶם, וּבְהַמְתְּכֶם. וַיְהִי
כַּבְּקָר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וְהִנֵּה מַיִם בָּאִים מִדָּרְדָר
אֲדוּם; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֶת הַמַּיִם:

בְּשָׂרָה מִיָּדָם

מִזְעֵי
הַנִּיִּסִּים

לְיָדָם יִשְׂרָאֵל

הנצחון על מואב

(כג, יח, יט, כד, כה)

וְנָקַל זֹאת, בְּעֵינַי יְהוָה; וְנָתַן אֶת מוֹאָב,
בְּיַדְכֶם, וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְּצָר, וְכָל עִיר
מִבְּחוּר, וְכָל עֵץ טוֹב תִּפְּלוּ, וְכָל מַעְיְנֵי
מַיִם תִּסְתְּמוּ; וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה, תִּכְאֲבוּ
בְּאֲבָנִים: וַיִּכְאוּ, אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְמוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת מוֹאָב, וַיִּנְסוּ מִפְּנֵיהֶם; וַיִּכּוּ
בָּהּ, וְהִכּוּת אֶת מוֹאָב וְהָעָרִים יִהְיוּ וְכָל
חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ אֲבָנוֹ וּמְלֹאוֹהָ,
וְכָל מַעְיָן מַיִם יִסְתְּמוּ וְכָל עֵץ טוֹב יִפְּלוּ,
עַד הַשְּׂאִיר אֲבָנֵיהָ בְּקִיר, חֲרָשֶׁת; וַיִּסְבּוּ
הַקְּלָעִים, וַיִּכְוֶה, וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב, כִּי חֹזֵק
מִמֶּנּוּ הַמְּלַחְמָה; וַיִּקַּח אוֹתוֹ שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ
שֶׁלֶף חָרָב, לְהַבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ:

נס דיבוי השמן

(פ"ד, א-ז)

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל
אֱלֹהֵי שָׁע לֵאמֹר, עֲבַדְךָ אִישֵׁי מוֹת, וְאַתָּה יָדַעְתָּ,
כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָרָא אֶת יְהוָה; וְהַנְּשָׂה בָּא

לְקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֵי לוֹ, לְעַבְדִּים וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֱלֹהֵשׁעַ, מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, הַגִּידִי לִי, מָה יֵשׁ לָךְ
 בְּבֵית; וַתֹּאמֶר, אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כָּל בְּבֵית, כִּי,
 אִם אֲסוּדָ שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר, לְכִי שְׂאֲלִי לָךְ כְּלִים
 מִן הַחוּץ, מֵאֵת, כָּל שְׂכַנְיָךְ כְּלִים רַקִּים, אֵל
 תִּמְעִיטִי וּבָאת, וְסִגְרַת הַדָּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעַד
 בְּנִיךָ, וַיִּצְקוּתָ, עַל כָּל הַכְּלִים הָאֵלֶּה; וְהַמְּלֵא,
 תְּסִיעֵי. הַ וַתֵּלֶךְ, מֵאֵתוֹ, וַתִּסְגֹּר הַדָּלֶת, בְּעֶדְהָ
 וּבְעַד בְּנֵיהָ; הֵם מְגִישִׁים אֵלֶיהָ, וְהִיא מוֹצֶקֶת
 וַיְהִי כַּמְּלֵאת הַכְּלִים, וַתֹּאמֶר אֵל בְּנֵה הַגִּישָׁה
 אֵלַי עוֹד כְּלִי, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, אֵין עוֹד כְּלִי;
 וַיַּעֲמֵד, הַשֶּׁמֶן. וַתֵּבֵא, וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים,
 וַיֹּאמֶר לְכִי מְכָרִי אֶת הַשֶּׁמֶן, וְשִׁלְמִי אֶת
 נְשִׂיךָ; וְאֵת וּבְנֵיךָ, תַּחֲיִי בְּנוֹתֶר:

נתינת בן לשונמית

(כד, טז, יז)

וַיֹּאמֶר, קְרָא לָהּ; וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֵד, בַּפֶּתַח
 וַיֹּאמֶר, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֵת חֲבֻקַת בֶּן;
 וַתֹּאמֶר, אֵל אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֵל תְּכֹזֵב,

בשדר מידם

מעשי
הנשים

ליום ישועתך

בְּשִׁפְחָתְךָ וַתַּהַר הָאִשָּׁה, וַתֵּלֶד בֶּן, לְמוֹעֵד
הַזֶּה כְּעֵת חַיָּה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַיָּה אֱלֹהֵי שָׁמַיִם:

גַּם הַחַיִּיאת הַיֶּלֶד

(ב, ד, לב-לד)

וַיָּבֵא אֱלֹהֵי שָׁמַיִם, הַבַּיִתָּה; וְהָנָה הַנְּעָר מִתּוֹ,
מִשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ וַיָּבֵא, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם; וַיִּתְפַּלֵּל, אֵל יְהוָה וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל
הַיֶּלֶד, וַיִּשֶׁם פִּיּוֹ עַל פִּיּוֹ וַעֲיִנָּיו עַל עֵינָיו
וַכִּפִּיּוֹ עַל כַּפּוֹ, וַיִּגְהַר, עָלָיו; וַיִּחַם, בְּשֵׁר הַיֶּלֶד
וַיִּשָּׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת, אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה, וַיַּעַל,
וַיִּגְהַר עָלָיו; וַיִּזְוֹרֵר הַנְּעָר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים,
וַיִּפְקַח הַנְּעָר אֶת עֵינָיו:

דִּיפּוּי הָאָדָם שֶׁבַסִּיד

(פ"ד, לח-מא)

וְאֱלֹהֵי שָׁמַיִם שָׁב הַגְּלִגְלָה, וְהִרְעֵב בְּאֶרֶץ, וּבְנֵי
הַנְּבִיאִים, יֹשְׁבִים לְפָנָיו; וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ, שְׁפֹת
הַסִּיד הַגְּדוֹלָה, וּבִשְׁלֵל נְזִיד, לְבְנֵי הַנְּבִיאִים
וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה, לְלַקֵּט אֹרֶז, וַיִּמְצָא
גֶּפֶן שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פַקְעֵת שָׂדֶה מְלֵא

בגדו; ויבא, ויפלא אל סיר הנזיד כי לא
ידעו ויצקו לאנשים, לאכול; ויהי כאכלם
מהנזיד והמה צעקו, ויאמרו מות בסיר איש
האלהים, ולא יכלו, לאכל ויאמר, וקחו
קמח, וישלך, אל הסיר; ויאמר, צק לעם
ויאכלו, ולא היה דבר רע, בסיר:

הברכה באוכל והותר

(פ"ד, מב-מד)

ואיש בא מבעל שלשה, ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים עשורים לחם שעורים,
וכרמל, בצקלנו; ויאמר, תן לעם ויאכלו;
ויאמר, משדתו, מה אתן זה, לפני מאה איש;
ויאמר, תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה,
אכל והותר ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו,
כדבר יהוה:

דיפוי נעמן מצרעתו

(פ"ה, י"ד)

וישלח אליו אלישע, מלאך לאמר: הלוך,
ורחצת שבע פעמים בירדן, וישב בשרך

לָדָּ, וּטְהוֹרָה: וַיֵּרֶד, וַיֵּטְבֵּל בַּיַּרְדֵּן שְׁבַע פְּעָמִים,
כְּדַבַּר, אִישׁ הָאֱלֹהִים; וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ, כְּבֶשֶׂת
נֶעֱר קָטָן וַיֵּטְהוֹר:

צִרְעַת גַּחְזִי

(פ"ה, ה, כו-כז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לְבִי הִלָּה, כְּאֲשֶׁר הִפְךָ אִישׁ
מֵעַל מִרְכַּבְתּוֹ לְקִרְאָתְךָ; הֵעֵת לְקַחַת אֶת
הַכֶּסֶף, וְלְקַחַת בְּגָדִים, וְזִיתִים וְכֹרְמִים וְצֹאן
וְבָקָר, וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְצִרְעַת נֶעֱמָן תִּדְבַּק
בְּךָ, וּבְזֹרְעֶךָ לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו, מִצִּרְעַת
כֶּשֶׂלֶג:

הַצִּפַּת הַבְּרוֹזֵל מֵהִירְדֵן

(פ"ה, ה, ז)

וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה, וְאֶת הַבְּרוֹזֵל נָפַל
אֶל הַמַּיִם; וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדֹנָי, וְהוּא
שָׂאוֹל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים, אָנָּה נָפַל;
וַיִּרְאֶהוּ, אֶת הַמְּקוֹם, וַיִּקְצַב עֵץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה,
וַיִּצֶף הַבְּרוֹזֵל, וַיֹּאמֶר, הֲרָם לָךְ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ,
וַיִּקְחֵהוּ:

דאיית מיקום מלך אדם

(פ"ו, ח-ט)

וּמֶלֶךְ אָדָם, הִיָּה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיִּזְעַץ אֶל
עַבְדָּיו לֵאמֹר, אֶל מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמָנִי תַחֲנַנְתִּי
וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר, הִשְׁמֹר, מֵעַבְרַת הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי שָׁם,
אָדָם נִחַתִּים:

פקיחת עיני הנער

(פ"ו, טו-יז)

וַיִּשְׁכַּם מִשָּׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים, לְקוֹם, וַיֵּצֵא,
וְהִנֵּה חֵיל סוֹכֵב אֶת הָעִיר וְסוֹס וּדְרָכָב; וַיֹּאמֶר
נַעֲרוֹ אֵלָיו אַהֲהָ אֲדָנִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר,
אֵל תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ, מֵאֲשֶׁר אוֹתָם
וַיִּתְּפִלֵּל אֱלִישָׁע, וַיֹּאמֶר, יְהוָה, פְּקַח נָא אֶת
עֵינָיו וַיִּרְאֶה; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת עֵינֵי הַנֶּעֶר,
וַיִּרָא וְהִנֵּה הָהָר מְלֵא סוֹסִים וּדְרָכָב אִשׁ,
סְבִיבַת אֱלִישָׁע:

בשדר מידם

מעשי
הנשים

ליום ישועות

הכאת אדם בסנוורים

(פ"ה, יח)

וַיֵּרְדוּ, אֵלָיו, וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהֵי־שָׁעַ אֶל יְהוָה
וַיֹּאמֶר, הֲדָ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסִנּוּרִים; וַיְכַם
בְּסִנּוּרִים, כְּדַבַּר אֱלֹהֵי־שָׁעַ:

דאיית שליח המלך הבא להדגו

(פ"ו, לב-לג)

וְאֱלֹהֵי־שָׁעַ יָשַׁב בְּבֵיתוֹ, וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבֵי אֹתוֹ;
וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו, בְּטָרֵם יָבֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־
אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל הַזְקֵנִים הַדְּאִיתֶם כִּי שְׁלַח
בֶּן הַמְּרִצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת דְּאִשִּׁי, דָּאוּ כָּבֵא
הַמֶּלֶךְ אֶת־סִגְרוֹ הַדֶּלֶת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת,
הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו עוֹדְנֵנוּ מִדְּבַר
עַמִּים, וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה
זֹאת הַרְעָה מֵאֵת יְהוָה מָה אוֹחִיל לִיהְוֶה, עוֹד:

נבואת מכירת התבואה בזול

(פ"ו, א)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־שָׁעַ, שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה, כָּעֵת מִחֵר סָאָה סִלְתָּ בְּשִׁקְלֵךְ וְסִאתֶיךָ
שְׁעָרִים בְּשִׁקְלֵךְ בְּשַׁעַר שְׁמֵרוֹן: וַיֵּצֵא הָעָם

וַיִּכְזֹב, אֶת מַחְנֵה אָרֶם; וַיְהִי סָאָה סִלָּת בְּשֶׁקֶל,
וּסְאָתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כְּדָבָר יְהוָה:

הנבואה על השליש וקיומה

(פ"ז, ב"ז)

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר, הֲנִה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם, הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר,
הַנָּכָה רְאֵה בְּעֵינַיִךְ, וּמִשָּׁם, לֹא תֹאכַל:
וְהַמֶּלֶךְ הַפְּקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל
יָדוֹ, עַל הַשַּׁעַר, וַיִּרְמָסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר, וַיִּמָּת:

הנבואה על בן הדד

(פ"ח, טו"ז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע, לָךְ אָמַר לֹו חַיָּה תַחֲיָה;
וְהָרֵאנִי יְהוָה, כִּי מוֹת יָמוּת: וַיְהִי מִמַּחֲרַת,
וַיִּקַּח הַמֶּכְבֵּד וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו,
וַיִּמָּת; וַיִּמְלֹךְ חֲזָהֵאל, תַחֲתָיו:

החייאת המת מעצמות אלישע

(פ"ג, כ-כא)

וַיִּמָּת אֱלִישֶׁע, וַיִּקְבְּרֵהוּ; וַגִּדּוּדֵי מוֹאָב יָבֹאוּ
בָּאָרֶץ, בַּא שָׁנָה וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ, וְהִנֵּה

בשדר מרים

מעשי
הנשים

ליום שער צדק

רְאוּ אֶת הַגְּדוּד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ, בְּקֶכֶד
אֱלִישֶׁע; וַיִּלֶךְ וַיִּגַע הָאִישׁ, בְּעִצְמוֹת אֱלִישֶׁע,
וַיְחִי, וַיִּקָּם עַל רַגְלָיו:

לִיזָם יִשְׁרָאֵל

יִזָּם
יִשְׁרָאֵל

בְּשָׂרָה מִיִּזָּם